

12.3.59, יום ה'

בבוקר סיירתי יחד עם מלדנקרייץ ואהרון קציר במגרש חמד הכתומה וסודיעין

נכנס שטה. מוכנים להפריט למ.מ. מגרש וצריף, אבל מ.מ. רוצה דווקא בניהם

במרכז - וסודיעין לא יוכל לסגור עצמו.

- בעטר וחצי בא אצלי קריניצה, ולהסעמעה הביא אתו עוד ארבעה ראשי עיריות,

להחלונן על דר הפנים שמהערב ככל דבר כבימי הסנדט. אמרתי להם כי פגיה זו חי-

הפתעה בשבילי, כי לא נאמר רק שקריניצי רוצה לראות אותי. אם רוצים לרוץ אחי על

התנהגות שר הפנים אעשה זאת אך ורק במטטדו, ואציע לו לתבוע יום לפגישת אתם

בהחתמותי,

- בהיר אמר לי אחמול כי יש אמצעים להחלחל בית כדל בנגב, אבל יש בעיה

הכביש. הכביש יעלה כ-30,000 ל"י, מקורות מוכן להביא מים למקום. בשיחה עם שדי

נתברר לי כי הכסף שדיבר עליו בהיר הוא 50,000 ל"י שברשות שדי, 2 סכום

של 150,000 או 200,000 ל"י שטקווים להשיג ע"י רוי מקרן רומשילד. את קרן

רומשילד השתחף אפשר לגשת לבניה.

- שלוש ביקרה אצלי בנרת *Lacantune* שכתבה יחד עם בעלה ספר על

מצרים חחדשה (וחורגט גם לאנגלית, וחגישה לי מחנה הנוסח האנגלי). היא ובעלה

ישבו כארבע שנים במצרים.

נאצר הוא איש מקמים, היא שללה מבצע סיני. נוכחה בטכנית הקוונאים שהייתה
לי למני יוט, נאצר פועל להיעזש מצרים. הקים למשל בית חרושת לברזל
שעובדים בו 3000 פועלים, הסדריכים והטחנדים מברטניה. נאצר סוכן לשלוח עם
ישראל. סימנהי לה על הנסיון שנעשה ע"י האיסיות דמה מעלה" בשיחוח אתי ועם
נאצר, וכתחילה נאצר כאילו נטה לשלוח, אבל כשהבין שהשליח של "האיסיות"
הסוכן ל"ביזנס" נסוג, וטרב אגילו להסכים להספק את, והשליח נסע מאוכזב
הנאצר, אחד כך דיברנו ארוכות על ישראל - הסברתי לה זיקתנו לארץ ולספר,
קשינו וכווננו - עליונות רוח ודבקות ביידיאל לאומי ואנושי ובסוכן הגשמה
חלוצית.

" בארבע נסעתי לכפר שלם לסיום מחזור שני של בכירי קציני המשטרה, סיימו
15 קצינים. סימנתי על נסיוני עם שומר רוטי גיטי נעורי, שומר הרכי למני הגירוש
שלי ושל ב.צ, ושומר אנגלי בלונדון - שרק אז למדתי כי ישטר הוא ידיד החושבים
ונאמנם.

- בערב נוכחתי בפתיחה החגיגית של סמינר חנוכה של האינטרנציונל
הסוציאליסטי. נוכחו שליחים מאירומה (שוודיה, אוסטריה, גרמניה - עומדים לבוא
מצרפת ומיוגוסלביה), מאטריקה (טנגנייקה, ניגריה, עומדיט לבוא מגאנא), מאסיח
(חודו, בורמה, עומדים לבוא מווייטנאם) מאייד חודו המערביים (גמאייקה - בחורה
כושית צעירה חניננית) דיברו באריכות היבשות (שוודן, טנגנייקה, בורמה וגמאייקה)
וסימתי אני באנגלים (כל שאר הנאומים חורגו מלשון ללשון).

עמדתי על שתי חשגיות של הסוציאליסם האירופאי:

- (1) הסתמכות על המדינה בלבד - מבלי לדרוש העלאה האיש והגשמה עצמית, כי סוציאליסם אינו רק השקפה אלא דרך חיים, והלאמה בלבד, בלי יזמה יוצרת של הפועל אינו מביאה למסטר יותר טוב. חסימה זו הביאה למסטר מוטליטרי. בלי חירות האדם אין סוציאליסם.
 - (2) לא עמדו על הפער שבין עמי אירופה ואפריקה, ובין עמי אסיה ואפריקה. אמרתי להם שאנו עם עולם, מפני שנקורנו באסיה, מה נולדנו ועוצבה דמותנו והקיסמונו הבית הראשון והשני.
- המורה והמנהיג הגדול שלנו נולד ביבשת אפריקה - בביה העבדים במצרים, וחילולו צרוה מאחיו ומאחותו על שנשא אשה כושית. בשלוש המאות האחרונות היה עמנו ברובו עם אירופאי והשתתף בקידום המדע, בשמונים השנים האחרונות הקיסמונו הקבוץ היהודי הגדול בעולם - ביבשת אפריקה, ולפני כאחת עשרה שנה חידשנו שוב עצמאותנו במולדת הקדומה באסיה, משום כך יש לנו מגע עם כל העמים. ואני רואה המאורע הגדול ביותר של המאה העשרים, לא בשתי מלחמות העולם והשנויים הפוליטיים שהיו ובעקבותיהן, אלא בהקצת עמי אסיה ואפריקה, שחם רוב המין האנושי, בהשתחררותם ובהעצמותם. אולם עצמאות אינה אלא אמצעי - להעלאה העם והאדם במובן הכלכלי התרבותי והחברתי. והבעיה הגדולה של ימינו - חיסול הפער העצום ברמת החיים באירופה ובאפריקה, ובזו של עמי אסיה ואפריקה. והסוציאליסטים באסיה ובאפריקה יסיעו לדבר - אם הסוציאליסם שלהם לא תהיה שאיפה ומרוגרתם אלא דרך חיים, ואולי בנידון זה יש ללמוד משהו מישראל - כי אנו התחלנו מבראשית -

ולא יכלנו לסמוך על מדינת שלא היונה לנו, ויצרנו מה שיצרנו בכוח האמונה

ביזמת וחלוצים ובאחריות האישית של כל אחד מאתנו - וכך יצרנו המישבות

העובדה, הסתדרות העובדים והמדינה.

13.3.59, יום ו'

בבוקר עלינו לשדה בוקר - כי בסבוע שעבר בא אצלי אחרונצי ואמר לי

שקבוצת חברים דורשת הצטרפות לאיחוד, ויש חילוקי דעות במקום,

הגענו הנח באחת. היו פה בשמי ברכה, והסכרים נחטלאו מים.

- בארבע קיימתי ישיבה עם ועדת הספק. הבעיה "הגדרה" (כלומר אם להצטרף

לאיחוד או לא). מה דוחק? חסר כוח אדם. יש הכשרה של ששים צעירים בנחל - בכפר

גלעדי. הם בצבא כבר 9 חרשים. ששה חדשים התאמנו. - האם לא יכולו לשדה בוקר

בלי הגדרה? - "הצופים" שבהם נוטים להצטרף בלי הגדרה, אולם חברי ומנועת

המאוחדת מתנגדים, הם רוצים ללכת למשק של איחוד. אמרתי להם שאני מוכן לעלות

לכפר גלעדי לשוחח עם חברי ההכשרה. אמרו לי שלעת עתה הם מחכונגים לעלות

ולשוחח אתם. אם לא יצליחו - אעלה אני. הסכמתי. "המשאל" שעמד להיערך לא היה

מכוון עדיין אם להצטרף או לא, אלא אם לדון על הגדרה. בישיבה נשתתף גם ראמי,

שחזר טענות במשך שנה בברסניה. לדבריו בנוער אין אנטישמיות, אבל יש עוד

שרידי נאציזם ואנטישמיות בדור הקשיש, בייחוד בזרוע. באוסטריה האנטישמיות חזקה

יותר, בברסניה טוקיעים כל גלוי אנטישמי.